

Čís. 306.

Zákon ze dne 9. dubna 1920,

kterým se přechodně upravují právní svazky učitelstva na veřejných školách obecných a občanských.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Bez újmy presentačních práv přiznaných vydržovatelům školy zemskými zákony v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, pokud se týče ustanovování učitelů, budou učitelé v těchto zemích na veřejných školách obecných a občanských jmenování definitivními ještě podle ustanovení obsažených v §§ 1—2, čl. V., zákona ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n., a v § 3, čl. II., zákona ze dne 18. prosince 1919, č. 25 Sb. z. a n. z roku 1920, o čekatelích na místa státních úředníků, o čemž platí tento zákon.

Článek II.**§ 1.**

Učitelé, kteří po rozumu 2. odst. čl. II., zákona ze dne 23. května 1919, č. 274 Sb. z. a n., konají službu počáteční, zastávající za odměnu (remuneraci) zatímně, dočasně nebo výpomocně místa učitelská nebo takto zastupující jiné učitele, budou počátkem druhého roku služebního (§ 3) jmenování definitivními učiteli bez určení služebního místa, jestliže vyhověli zákonitým podmínkám.

§ 2.

Vykonají-li učitelé se zkouškou dospělosti, ustanovení v počáteční školní službě, jak uvedeno v § 1, zkoušku učitelské způsobilosti pro školy obecné ve stanovené lhůtě, budou jmenování definitivními učiteli bez určení služebního místa se zpětnou platností od počátku druhého roku služebního (§ 3). Ti, kdo z vlastní viny zkoušky ve stanovené lhůtě nevykonali, budou jmenování teprve ode dne zkoušky definitivními bez platnosti zpětně.

§ 3.

Počátek druhého roku služebního pro jmenování definitivním učitelem bez určení místa (§ 1 a 2) se shoduje se dnem, kterého vešlo v platnost zařazení učitele po rozumu §§ 1 a 2, čl. V., zákona ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n., a § 3, čl. II., zákona z 18. prosince 1919, č. 25 Sb. z. a n. z roku 1920, do nejnižší třídy hodnostní s plnými příjmy státního úředníka téže hodnostní třídy nebo s procentuální částí (odměnou) takových požitků.

§ 4.

Učitelé, kteří před účinností tohoto zákona byli ve školní službě dosazeni a nejsou definitivně ustanoveni, budou jmenování definitivními učiteli bez určení místa se zpětnou platností od toho dne, kdy podle ustanovení zákona ze dne 23. května 1919, č. 274 Sb. z. a n., nebo podle pozdějších zákonů vztahujících se na učitelstvo vešlo v platnost jejich zařazení do hodnostní třídy s plnými požitky státního úředníka téže třídy nebo s procentuální částí (odměnou) takových požitků. To platí též o učitelích, kteří v době účinnosti tohoto zákona nebo před tím se svolením okresní školní rady se zřekli definitivně systemisovaného místa učitelského nebo definitivně ad personam jim propůjčeného a byli školními úřady takového místa zproštěni, aby mohli bezprostředně nastoupiti školní službu na místě, které se jim trvale nepropůjčuje.

§ 5.

Jmenování učitelů s menším počtem vyučovacích hodin definitivními podle tohoto zákona nesmí býti na újmu spojování vyučovacích hodin v učitelská místa s plnou výměrou vyučovací povinnosti, nařízenou zákony zemskými pro dosažení definitivního ustanovení ve službě nebo pro systemisování definitivních míst učitelských.

Učitel, jmenovaný definitivním podle tohoto pravidla, požívá plné výměry platu jenom tehdy, splní-li podmínky pro definitivní jmenování podle zákonů zemských, neb učil-li počtu vyučovacích hodin, ustanovenému zákonem z 23. května 1919, č. 274 Sb. z. a n., pro dosažení plné výměry platů.

Článek III.

Definitivní jmenování podle tohoto zákona týká se též učitelů všech kategorií a provádí je zemský školní úřad na oznámení okresního úřadu školního, kteréžto oznámení musí se státi do 14 dnů po uplynutí lhůty pro den nápadu práva v čl. II., §§ 1—4, uvedené.

Článek IV.

Při jmenování učitelů na místa definitivně systemisovaná budiž na prvním místě vzat zřetel k služebnímu stáří a kvalifikaci uchazeče pro služební místo, o jehož obsazení právě jde; na druhém místě budiž přihlédnuto k rodinným poměrům uchazečovým, k obtížím jeho posavadní služby a jeho zdravotnímu stavu. Uchazeči službou mladšímu může býti dána přednost jenom tehdy, je-li kvalifikován lépe nežli uchazeč služebně starší a je-li kvalifikace tohoto nižší nežli dobrá. Učitelům legionářům a válečným invalidům budiž v případech zvláště pozoruhodných, zejména pak za okolností jinak stejných, dávana přednost.

Článek V.

Každá změna zákonů uvedených v člancích tohoto zákona o jmenování státních úředníků definitivními vztahuje se také na učitele jmenované definitivními podle tohoto zákona.

Článek VI.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. září 1919 a toho dne přizbývají platnosti ustanovení zemských zákonů, která jsou s ním v odporu.

Článek VII.

Ministr školství a národní osvěty se pověřuje, aby ve shodě se zúčastněnými ministry tento zákon provedl.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Habrman v. r.

Čís. 307.

Zákon ze dne 14. dubna 1920,

jmž se povoluje dodatečný úvěr k boji proti nakažlivým nemocem v republice Československé.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

K boji proti nakažlivým nemocem povoluje se ze státních prostředků na rok 1920 částka 5 mil. Kč.

§ 2.

Peněz těch užije ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, aby opatřilo, čeho třeba k profylaxi a tlumení nakažlivých nemocí v celé oblasti republiky.

§ 3.

Vláda se zmocňuje, aby částku v § 1 uvedenou si opatřila úvěrními operacemi.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provedením jeho pověřuje se ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě s ministrem financí.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Hodža v. r.,

v zastoupení nepřítomného ministra veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Čís. 308.

Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 20. dubna 1920

o titulu berních úředníků v VII. hodnostní třídě.

§ 1.

Berním úředníkům VII. hodnostní třídy státních úředníků náleží titul „berní ředitel“.

Tím se doplňuje vyhláška ministerstva financí ze dne 1. srpna 1907, č. 191 ř. z.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedením pověřuje se ministr financí.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Prášek v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Winter v. r.

Sonntág v. r.

Hampl v. r.

Dr. Veselý v. r.

Dr. Hodža v. r.

Habrman v. r.

Dr. Franke v. r.

Staněk v. r.